

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa E. B. i H. B.

przeciwko "S." w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) nie obciąża powodów obowiązkiem ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w W. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 czerwca 2012 r., którym zasądzono na rzecz powodów, jako wierzycieli uprawnionych *in solidum*, od pozwanej kwotę 56 633,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 sierpnia 2010 r., w ten sposób, że powództwo oddalił.

Powodowie w skardze kasacyjnej powołali obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazali przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączyli z koniecznością udzielenia odpowiedzi na szereg pytań dotyczących zagadnień, które wystąpiły w sprawie: czy dopuszczalne jest kreowanie stosunku związanego z wnoszeniem wkładów wyłącznie na podstawie

umowy przy zachowaniu spółdzielczego charakteru tego wkładu; czy w przypadku wkładu spółdzielczego stosuje się przepisy kodeksu cywilnego z wyłączeniem prawa spółdzielczego co do zasad zwrotu wkładu, czy też należy w pierwszej kolejności stosować należy przepisy prawa spółdzielczego, przy złożeniu spółdzielczego ich charakteru, a przepisy kodeksu cywilnego jedynie pomocniczo w sprawach nieuregulowanych prawem spółdzielczym. Czy art. 20 prawa spółdzielczego należy rozumieć w ten sposób, że minimalna treść musi jednak być przedmiotem regulacji statutu, aby można było mówić o wkładach spółdzielczych, czy wówczas możliwe jest pozostawienie dalszej regulacji umowie; czy pozostawienie regulacji wkładu wyłącznie umowie nie spowoduje naruszenia zasady równości członków spółdzielni, z uwagi na możliwość różnego uregulowania ich sytuacji w indywidualnych umowach. Nadto czy skoro wkłady stają się majątkiem spółdzielni, którymi gospodaruje w ramach prowadzonej działalności, to pozostawienie ich z wyłączeniem regulacji statutowej nie naruszy art. 2 prawa spółdzielczego. Wyjaśnienia wymaga również co stanowi istotę spółdzielczości i celu zrzeszenia w świetle art. 1 prawa spółdzielczego oraz czy jedyny cel zrzeszenia się może być zrealizowany poprzez stosunek prawny wynikający tylko z umowy i jak należy rozumieć taki stosunek umowny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna stanowi kwalifikowany i nadzwyczajny środek odwoławczy, wprowadzony dla ochrony interesu publicznego, wykraczający poza indywidualny interes skarżącego. Rozpoznanie zatem tego środka podyktowane być musi szczególnie uzasadnionymi względami, odnoszącymi się do ochrony porządku prawnego przed dowolnością orzekania oraz dążeniem do zapewnienia jednolitości orzecznictwa sądowego, w sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor abstrakcyjny. Skarga nie może być traktowana jako kolejne zaskarżenie orzeczenia niesatysfakcjonującego strony. Z tych przyczyn przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wykazania jednej z przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie

może przyczynić się do rozwoju prawa. Ugruntowane zostało w orzecznictwie zapatrywanie, że skarżący powinien wskazać przepisy prawne, na tle stosowania których wyłoniło się zagadnienie, sformułować je, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto motywację, że rozwiązane go jest istotne nie tylko w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.).

Przedstawione przez skarżących zagadnienie nie odpowiada wskazanym wymaganiom. Poruszone w nim kwestie były przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego w tej sprawie. Objęta wskazanymi wątpliwościami problematyka dotyczy materii osadzonej w okolicznościach sprawy rozpoznanej przez Sąd Okręgowy. Istota zrzeszania się członków w spółdzielni i cel prowadzonej przez nią działalności nie wymagają zajmowania stanowiska o charakterze generalnym. Niezależnie od tego skarżący pominęli przyczyny, które spowodowały oddalenie powództwa, jak też związanie Sądu Najwyższego powołanymi podstawami skargi kasacyjnej. Oznacza to, że nie mogłaby być przedmiotem rozważań przez Sąd Najwyższy kwestia przedawnienia roszczenia.

W postępowaniu apelacyjnym nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. przy uwzględnieniu sytuacji rodzinno-majątkowej powodów oraz istotnego znaczenia dla nich rozstrzygnięcia sporu.

